

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ-ΓΟΝΕΙΣ ΜΑΖΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Αγαπητοί γονείς,

Απευθυνόμαστε σε εσάς γιατί έχουμε τις ίδιες αγωνίες και το ίδιο αίσθημα ευθύνης απέναντι στη μόρφωση των μαθητών μας.

Όπως ίσως θα έχετε πληροφορηθεί, η κυβέρνηση το καλοκαίρι ψήφισε έναν νόμο, τον 4823/2021, με τίτλο «**Για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου και τη στήριξη των εκπαιδευτικών**». Ο τίτλος παραπέμπει σε στήριξη της πολιτείας των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών και του έργου των εκπαιδευτικών.

Όμως αντί για την αναγκαία ενίσχυση και θωράκιση του δωρεάν δημόσιου σχολείου:

- Σχεδόν ένα μήνα μετά το άνοιγμα των σχολείων, υπάρχουν χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών.
- Χιλιάδες παιδιά με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες και ανάγκες βρίσκονται αστήριχτα από ειδικό παιδαγωγικό και βοηθητικό προσωπικό, ενισχυτική διδασκαλία, παράλληλη στήριξη και καλείστε πάλι εσείς οι γονείς, αν και όσοι μπορείτε, να βάλετε το χέρι στην τσέπη.
- Τα παιδιά μας στοιβάζονται ανά 25 σε κοντέινερς ή σε κτίρια δεκαετιών, έρμαια στη φθορά του χρόνου, αντί για το ρεαλιστικό και παιδαγωγικά αναγκαίο αίτημα για 15 μαθητές/τριες ανά τάξη.
- Οι μαθητές μας, σε πολλές περιπτώσεις, αλλάζουν εκπαιδευτικό/-κούς κάθε χρόνο ή πολλές φορές και μέσα στο χρόνο, εξαιτίας της επιλογής όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων να μη διορίζουν όλο το αναγκαίο μόνιμο προσωπικό, που είναι προϋπόθεση για την παιδαγωγική σχέση και συνέχεια.
- Οι μαθητές μας απέναντι στη μάχη τους για τη μόρφωση, συναντούν τον «κόφτη» της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής που άφησε εκτός Α.Ε.Ι. 40.000 μαθητές και της Τράπεζας Θεμάτων και μετατρέπονται σε εμπόρευμα για τα ιδιωτικά κολλέγια, που εκδίδουν αμφίβολης ποιότητας πτυχία τα οποία, όμως, η κυβέρνηση της Ν.Δ., αναγνώρισε επαγγελματικά δικαιώματα εξισώνοντάς τα με αυτά των πανεπιστημιακών τίτλων σπουδών.

- Μετά από 2 χρόνια τηλεεκπαίδευσης, βιώνοντας το πιο παρατεταμένο κλείσιμο σχολείων σε όλη την Ευρώπη, αντί να υπάρξει μείωση της σχολικής ύλης και αναπροσαρμογή των αναλυτικών προγραμμάτων, δεν λαμβάνεται κανένα ουσιαστικό μέτρο από την πλευρά της κυβέρνησης και του Υπουργείου Παιδείας. Δεν μεριμνούν ούτε για την αντιμετώπιση των τεράστιων μορφωτικών κενών και ψυχοκοινωνικών προβλημάτων που έχουν δημιουργηθεί, εξαιτίας της δικής τους διαχείρισης, ούτε για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων, με προσωπικό καθαριότητας, μείωση μαθητών στις τάξεις, μείωση μαθητών στα σχολικά μέσα μεταφοράς, δωρεάν τεστ με ευθύνη του Ε.Ο.Δ.Υ. για όλους.

Αυτά έπρεπε να είναι στο επίκεντρο της προσοχής όσων έχουν τη θεσμική ευθύνη και μάλιστα όταν από πέρυσι, ως εκπαιδευτική κοινότητα αναδεικνύουμε σχεδόν καθημερινά τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει το δημόσιο σχολείο μέσα στις νέες συνθήκες της πανδημικής κρίσης.

Αντί γι' αυτά, η πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΑΙ.Θ. φέρνει νόμους που δυσχεραίνουν το έργο των εκπαιδευτικών (αύξηση μαθητών στα τμήματα, αυξημένο γραφειοκρατικό περιβάλλον σε βάρος της ποιότητας της εκπαιδευτικής διαδικασίας κ.α.), **δημιουργούν συνθήκες εντατικοποίησης και πίεσης στους μαθητές καθώς και στιγματισμού τους από μικρή ηλικία** με την εισαγωγή των εξετάσεων εθνικού επιπέδου, στην ΣΤ' Δημοτικού και στην Γ' Γυμνασίου, χωρίς παιδαγωγικό όφελος αλλά με μαθησιακές συνέπειες στους μαθητές, ιδιαίτερα των μεσαίων και χαμηλότερων κοινωνικοοικονομικών στρωμάτων. Αυτό αποδεικνύεται από τη διεθνή εμπειρία στις χώρες στις οποίες εφαρμόζεται εδώ και πολλές δεκαετίες αυτή η εκπαιδευτική πολιτική, που έχει ως αποτέλεσμα **την κατηγοριοποίηση των σχολείων**, τον ανταγωνισμό μεταξύ τους και τη διαμόρφωση συνθηκών μεταβίβασης αρμοδιοτήτων εκτός του κεντρικού κράτους που στο βάθος οδηγεί στην απόσυρση του κράτους από την ευθύνη παροχής δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης για όλα τα παιδιά. Στο τέλος θα μας μιλούν πάλι για ατομική ευθύνη και στην εκπαίδευση και ο κάθε γονιός θα καλείται να επιλέγει εάν θα βάλει ακόμα βαθύτερα το χέρι στην τσέπη για τη στοιχειώδη εκπαίδευση των παιδιών του.

Η κυβέρνηση εμπεδώνει, λοιπόν, στο σχολείο μέσω νόμων την απόσυρση του κράτους από την υποχρέωση της κρατικής **χρηματοδότησης και καλεί τους εκπαιδευτικούς και το σχολείο να αναζητήσουν χορηγούς και χρηματοδότες. Εισάγουν** τα εργαστήρια δεξιοτήτων που δεν έχουν καμία σχέση με τις γνώσεις που απελευθερώνουν τον άνθρωπο αλλά εστιάζουν σε θέματα που η πολιτική ηγεσία με τις ιδεολογικές και πολιτικές της επιλογές καθορίζει κάθε φορά.

Τελικά η αξιολόγηση σχολείων κι εκπαιδευτικών έχει ως αποκλειστικό στόχο να μεταφερθούν οι ευθύνες του κράτους στους εκπαιδευτικούς, να στοχοποιηθούν τα δημόσια σχολεία και οι εκπαιδευτικοί για τις διαχρονικές ελλείψεις και αδυναμίες του εκπαιδευτικού συστήματος, που στην ουσία αποτελούν πολιτικές επιλογές των κυβερνήσεων οι οποίες αντί να επιλέγουν να χρηματοδοτούν τα σχολεία για την εκπαίδευση των παιδιών του ελληνικού λαού επιλέγουν να ρίχνουν εκατομμύρια στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Έχει ως στόχο να αποδεχθούμε ένα σχολείο που δεν αντιστοιχεί στις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες, στις ανάγκες των μαθητών μας, το οποίο, αντίθετα, οργανώνεται και λειτουργεί στη λογική των επιχειρήσεων. Ένα σχολείο που αντιμετωπίζει τους μαθητές ως προϊόντα, τους γονείς ως πελάτες και τους εκπαιδευτικούς ως διεκπεραιωτές τυποποιημένων «γνώσεων».

Αγαπητοί γονείς,

Η κυβέρνηση και το Υ.ΠΑΙ.Θ. προωθούν μια βαθιά αντiekπαιδευτική πολιτική, που αλλάζει συνολικά τη δομή και το περιεχόμενο της εκπαίδευσης. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ο αγώνας των εκπαιδευτικών τους δημιουργεί σοβαρές δυσκολίες, γι' αυτό επιλέγουν τον δρόμο του αυταρχισμού, της καταστολής και της συκοφαντίας. Δεν δίστασαν ακόμα και να μας οδηγήσουν στα δικαστήρια για να βγάλουν παράνομες και καταχρηστικές τις απεργίες μας, αξιοποιώντας ψέματα στο δημόσιο λόγο, όπως ότι δεν έχουμε προτάσεις τη στιγμή που αρνούνται το δημόσιο διάλογο μαζί μας γιατί προφανώς δεν θα μπορούν να αντικρούσουν τις επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις και προτάσεις μας και θα εκτεθούν ανεπανόρθωτα. Δε μας φοβίζονται όμως. Μένουμε όρθιοι και αγωνιζόμαστε. Αυτό το οφείλουμε στους μαθητές μας και στις μελλοντικές γενιές στις οποίες θέλουμε να τους παραδώσουμε ένα ισχυρό δημόσιο δωρεάν σχολείο.

Οι εκπαιδευτικοί και οι σύλλογοι διδασκόντων:

- ✓ Καθημερινά οργανώνουν, σχεδιάζουν, αποτιμούν και αναπροσαρμόζουν το μάθημά τους!
- ✓ Καθημερινά εξετάζουν κριτικά και αυτοκριτικά τη δουλειά τους, με πενιχρά μέσα και χωρίς καμία επιμόρφωση (μιας και τέτοια έχει να γίνει 12 χρόνια), προσπαθούν να δώσουν ό,τι καλύτερο στους μαθητές τους!
- ✓ Βιώνουν μαζί σας κοινά άγχη και αγωνίες για την πρόοδο των παιδιών. Για τις δυσκολίες που συναντάνε σε μια σειρά από διδακτικά αντικείμενα. Για τις ανισότητες που οξύνονται χρόνο με τον χρόνο.

Σε τίποτα από όλα τα παραπάνω δε συμβάλουν οι ρυθμίσεις του Υπουργείου Παιδείας.

Γι' αυτό δίνουμε, ως εκπαιδευτικοί, δυναμικό αγώνα αυτές τις μέρες με απεργίες και κινητοποιήσεις και υπάρχει η ανάγκη να βρεθούμε και πάλι μαζί. Σε κοινό αγώνα! Ενάντια στο σχολείο που θέλουν να φτιάξουν. Το σχολείο του ανταγωνισμού, της ημιμάθειας και της ιδιωτικοοικονομικής λειτουργίας.

Έχουμε κοινό συμφέρον να παλέψουμε για ένα σχολείο που δε θα διαχωρίζει τα παιδιά ανάλογα με τις οικονομικές-κοινωνικές δυνατότητες της οικογένειάς τους, το χρώμα ή τη φυλή! Θα παρέχει ολόπλευρη μόρφωση σε όλους και όχι σε λίγους και εκλεκτούς! Για ένα σχολείο πραγματικά ενιαίο, δημόσιο και δωρεάν, που θα αναπτύσσει το σύνολο των δυνατοτήτων του κάθε μαθητή. Για το σχολείο που θα καλύπτει τις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των μαθητών μας.

Όλα τα παιδιά, μπορούν και πρέπει να γίνουν πρωταγωνιστές και δημιουργοί μιας καλύτερης κοινωνίας και σε αυτή την υπόθεση οφείλουμε όλοι, εκπαιδευτικοί και γονείς, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας!

Για το σχολείο των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών ενάντια στο σχολείο επιχείρηση, της κατηγοριοποίησης και του ανταγωνισμού!